IN NAAM VAN DE KONING

vonnis

3x

RECHTBANK DEN HAAG

Team handel

zaaknummer / rolnummer: C/09/542511 / HA ZA 17-1163

Vonnis van 15 mei 2019

in de zaak van

in haar hoedanigheid van executeur in de nalatenschap van de heer

wonende te
eiseres,
advocaat mr. C. Waanders te Zeist,

tegen

wonende te
gedaagde,
advocaat mr. L.E.M. de Vries-Blom te Honselersdijk.

Partijen zullen hierna de executeur en X genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
- de dagvaarding van 26 oktober 2017, met producties,
- de conclusie van antwoord met producties,
- het tussenvonnis van 14 maart 2018 waarbij een comparitie van partijen is gelast,
- het proces-verbaal van comparitie van 3 januari 2019 met de daarin genoemde stukken.

1.2. Het proces-verbaal van de comparitie van partijen is met instemming van partijen buiten hun aanwezigheid opgemaakt. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld om opmerkingen te maken over het proces-verbaal voor zover het feitelijke onjuistheden betreft. De executeur heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt bij brief van 21 januari 2019 en X bij brief van 18 januari 2019. Deze brieven maken deel uit van het procesdossier en het vonnis wordt gewezen met inachtneming van deze brief, voor zover het correcties van feitelijke aard betreft.

1.3. Ten slotte is een datum voor het wijzen van vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. Op 16 april 2017 is overleden de heer (hierna: erflater). Erflater heeft gedurende 30 jaar een affectieve relatie gehad met de executeur. Uit deze relatie zijn drie kinderen geboren. Na het beëindigen van deze relatie zijn erflater en de executeur gezamenlijk eigenaar gebleven van diverse vermogensbestanddelen, waaronder een onroerende zaak aan de en een familiebedrijf

2.2. Op 28 september 2009 is erflater in gehuwd met X Voorafgaand aan het huwelijk is op 16 september 2009 een akte huwelijksvoorwaarden opgesteld welke een koude uitsluiting inhoudt. De huwelijkse voorwaarden luiden – voor zover hier van belang – als volgt:

"Artikel 10. Vergoedingen
Voor zover niet anders wordt overeengekomen moeten de echtgenoten elkaar vergoeden datgene wat wordt onttrokken aan het vermogen van een echtgenoot ten behoeve van de ander. Hieronder is onder meer te begrijpen het geval dat de ene echtgenoot belastingen, premies, heffingen en dergelijke betaalt die betrekking hebben op het vermogen van de ander, voorzover die belastingen niet tot de kosten van de huishouding worden gerekend."

2.3. Uit het huwelijk tussen erflater en X zijn geen kinderen geboren.

2.4. X exploiteert sinds 2010 een massagesalon, aanvankelijk aan de en vanaf 2016 in

2.5. Op 5 augustus 2010 hebben erflater en X een appartementsrecht gelegen aan de (tegenover de voormalige massagesalon van X gekocht (hierna: de woning). De koopprijs bedroeg € 115.000.

2.6. In haar e-mail van 10 september 2010 schrijft de executeur aan erflater:

"Nog eens even wat me zo te binnen schiet:
Ik moet dus een handtekening zetten ivm een hypotheek omdat wij beiden eigenaar zijn van het huis in Utrecht.
Jij krijgt dat geld en koopt een huis in Den Haag. Jij hebt gezegd dat er een overlijdensverzekering komt zodat als er iets met jou gebeurt ik niet meer verantwoordelijk ken worden gesteld voor betaling van rente en aflossing. Dat geloof ik dus niet zo maar.
Eerst zien dan geloven.
Want ik leef dan nog wel en ben nog steeds verantwoordelijk voor aflossing en rente. Want de hypotheek staat ook op mijn naam!
En als niet meer zorgt voor aflossing en rente komen ze wel bij
En op wiens naam koop jij dat huis? Als het mede op naam van X komt te staan doe ik het dus mooi niet.
Want ik ben niet van plan mezelf in de situatie te manouvreren dat ik evtl. verantwoordelijk ben te stellen voor het aflossen en rente betalen van een hypotheek waarvoor een huis gekocht is wat ook op naam van X staat en mede haar eigendom is.
En ik kan dan verantwoordelijk gesteld worden voor het afbetalen van het huis van X

Of een beetje gaan soebatten bij haar om toch vooral door te gaan met betalen van de rente en aflossing. Als het mede op haar naam komt kan zij het wel gaan verkopen als jij dood zou zijn en ik kan lekker blijven betalen. Nooit van mn leven.
Ik snap wel dat het niet makkelijk is op een andere manier die hypotheek te krijgen maar ik schiet met dit hele gedoe niks op en heb er zelfs last van als ik tzt zelf nog eens een hypotheek nodig zou hebben. Dat vind ik nog tot daar aan toe maar ik wil 100% zeker weten en kunnen zien dat ik niet de klos wordt als er iets met jou gebeurt."

2.7. Op 11 september 2010 antwoordt erflater het volgende aan de executeur:

"heb toch al gezegd dat ik een verzekering neem
als ik dan (onverwacht) de pijp uit mocht gaan, voordat alles is afgeslost dan betaald de verzekering het resterende bedrag.
En als het huis in hilversum verkocht wordt kunnen we ook alles aflossen en de aankoop in den haag moet wel op beider naam komen anders lost X niet af
en met de opbrengsten uit de salon kunnen we snel extra aflossen
Het is totaal 115.000
als ik elk jaar 20.000 extra aflos dan is het in 5 jaar klaar,
Dus dat is nog wel te doen
Het alternatief is dat ik in Baarn blijf wonen en dat is nog duurder
want
a ik rij dan bijna iedere dag naar den haag
b de woonlasten zijn flink hoger
c. van deze aankoop blijft ook altijd een gedeelte (helft)
bij mijn overlijden voor de kinderen

Een waarom zou X niet meer aflossen als ik dood ben?
dan staat ze toch zelf op straat?
En deze woning wil ik nou juist kopen omdat die recht tegenover de salon ligt
dus voor haar van belang om er zo dicht mogelijk op te blijven wonen
En je kan het ook altijd nog mijn deel aan haar verkopen
Ik snap wel dat het niet zo makkelijk voor je is maar je moet het ook niet moeilijker maken dan het in werkelijk is.
Als jij een hypotheek nodig heb dan help ik jou ook hoor
En Ik heb gewoon de tijd ook niet meer om het anders op te lossen
Die hypotheekmarkt is niet meer te vergelijken met de tijd dat wij het huis in utrecht kochten, daar heb ik mij op verkeken."

2.8. Op 4 oktober 2010 heeft erflater samen met de executeur bij Direktbank een hypothecaire lening voor een bedrag van € 115.000 afgesloten. Erflater en de executeur hebben ten behoeve van Direktbank een recht van hypotheek gevestigd op de hen toebehorende onroerende zaak gelegen aan de Op deze lening wordt maandelijks rente en aflossing betaald. Deze betalingen werden van de bankrekening van de vennootschap onder firma van erflater en de executeur voldaan en werden vervolgens in mindering gebracht op het winstaandeel van erflater in de vennootschap onder firma. Thans voldoet de executeur de maandelijkse hypotheekbetalingen.

2.9. Op 21 oktober 2010 is de woning aan erflater en X in eenvoudige mede-eigendom (50/50) geleverd. Erflater heeft de koopprijs van de woning voldaan. X heeft ter zake de koopprijs van de woning niets bijgedragen. De woning is hypotheekvrij.

2.10. Bij testament van 6 oktober 2016 heeft erflater zijn drie kinderen tot zijn erfgenamen benoemd, ieder voor 1/3 deel. Aan X heeft erflater zijn eigendomsaandeel in de woning met de gehele inboedel gelegateerd. Erflater heeft zijn zwager, de heer , benoemd tot executeur. Op 20 juli 2017 heeft de heer , gebruik makende van de in het testament geboden bevoegdheid om een executeur in zijn plaats te stellen, aangewezen als executeur.

2.11. Op 13 oktober 2017 heeft de executeur tezamen met de gezamenlijke erfgenamen het legaat aan X geleverd, waardoor zij 100% eigenaar van de woning is geworden. In de akte afgifte legaat is – voor zover hier van belang – het volgende bepaald:

"[...]
WETTELIJKE RECHTEN
Voor zover de echtgenote van de erflater tengevolge van uiterste wilsbeschikkingen van de erflater niet of niet enig rechthebbende is op de tot de nalatenschap van de erflater behorende woning, die ten tijde van het overlijden door de erflater en zijn echtgenote tezamen of door de echtgenote alleen bewoond werd, of op de tot de nalatenschap behorende inboedel daarvan, zijn de erfgenamen op grond van artikel 4:29 Burgerlijk Wetboek verplicht tot medewerking aan de vestiging van een vruchtgebruik op die woning en die inboedel ten behoeve van de echtgenote.
De erfgenamen zijn op grond van artikel 4:30 Burgerlijk Wetboek verplicht tot medewerking aan de vestiging van een vruchtgebruik op andere goederen van de nalatenschap dan bedoeld in artikel 4:29 Burgerlijk Wetboek ten behoeve van de echtgenote van de erflater, voor zover de echtgenote daaraan, de omstandigheden in aanmerking genomen, voor haar verzorging behoefte heeft en die medewerking van hen verlangt.
De mogelijkheid om aanspraak te maken op vestiging van het vruchtgebruik als bedoeld in artikel 4:30 Burgerlijk Wetboek vervalt, indien de echtgenote niet binnen een redelijke, haar door een belanghebbende gestelde termijn, en uiterlijk een jaar na het overlijden van de erflater heeft verklaard op de vestiging van het vruchtgebruik aanspraak te maken.
De echtgenote verklaart door ondertekening van deze akte geen aanspraak te maken op de vestiging van het vruchtgebruik als bedoeld in artikel 4:30 Burgerlijk Wetboek en van dat recht afstand te doen. [...]"

2.12. X woont thans nog met haar meerderjarige dochter in de woning.

2.13. Op 27 oktober 2017 heeft de executeur beslag gelegd op de woning.

2.14. Bij brief van 16 januari 2018 heeft de advocaat van X de akte afgifte legaat partieel buitengerechtelijk vernietigd. In de betreffende brief schrijft de advocaat van X

"(...) Hierbij vernietigt cliënte op grond van misbruik van omstandigheden, danwel dwaling, de akte van levering, mocht deze akte al rechtsgeldig tot stand gekomen zijn, partieel betreffende het gedeelte waar zij afstand doet van haat wettelijke rechten.

Cliënte heeft nimmer door u als executeur, noch door de notaris die de akte heeft gepasseerd, waarvan cliënte overigens geen bewijs heeft gezien, uitleg gekregen omtrent de impact van deze passage. Als goed executeur had u cliënte uitvoerig en nadrukkelijk moeten uitleggen wat de betekenis hiervan was. Het is onrechtmatig om cliënte onder druk van afgifte van het legaat, te laten tekenen voor het afstand doen van haar wettelijke rechten. Hierbij doet cliënte dan ook nadrukkelijk

een beroep op haar wettelijke rechten. In het testament van haar overleden echtgenoot, is nadrukkelijk bepaald door erflater dat cliënte het legaat, zijnde de helft van de gemeenschappelijke woning onbezwaard zou krijgen. Het past een executeur niet om aan de afgifte van het legaat een voorwaarde te verbinden. (...)"

3. Het geschil

3.1. De executeur vordert – samengevat – X bij uitvoerbaar bij voorraad te verklaren vonnis te veroordelen tot betaling van € 57.500 aan de nalatenschap, vermeerderd met rente en kosten.

3.2. De executeur legt het volgende aan haar vorderingen ten grondslag. Op grond van artikel 10 van de huwelijksvoorwaarden en vaste jurisprudentie van de Hoge Raad had erflater een nominaal vergoedingsrecht ten aanzien van X omdat erflater het aandeel van X in de woning heeft gefinancierd. Dit nominale vergoedingsrecht bedraagt € 57.500, betreffende de helft van de koopprijs van de woning. X heeft dit bedrag nooit aan erflater vergoed. Het vergoedingsrecht is een tot het vermogen van erflater behorend recht en daarmee een vermogensrecht als bedoeld in artikel 3:6 BW. Dit vergoedingsrecht is op grond van artikel 4:182 lid 1 BW met het overlijden van erflater van rechtswege overgegaan op zijn erfgenamen, zodat de nalatenschap het vergoedingsrecht op X omvat. X is daarom verplicht de door erflater gefinancierde aankoopprijs voor haar aandeel in de woning aan de nalatenschap te vergoeden. Subsidiair doet de executeur een beoep op ongerechtvaardigde verrijking, meer subsidiair op onverschuldigde betaling en nog meer subsidiair op de aanvullende werking van de redelijkheid en billijkheid.

3.3. X concludeert tot niet-ontvankelijkheid van de executeur in haar vorderingen dan wel tot afwijzing daarvan. Voor het geval de rechtbank de vorderingen van de executeur zal toewijzen, beroept X zich op de buitengerechtelijke partiële vernietiging van de akte afgifte legaat, zodat zij in de woning kan blijven wonen.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

Ontvankelijkheid

4.1. Tussen partijen is niet in geschil dat in deze procedure optreedt in haar hoedanigheid van executeur van de nalatenschap van erflater. X stelt dat de executeur niet kan worden ontvangen in haar vordering tot veroordeling van X tot vergoeding van de helft van de aanschafprijs van de woning aan de nalatenschap, omdat het instellen van deze vordering niet tot de haar op grond van artikel 4:144 lid 1 BW toebedeelde taken behoort. Een vergoedingsrecht behoort volgens X namelijk niet tot de nalatenschap omdat het geen vermogensrecht is als bedoeld in artikel 3:6 BW en bij overlijden dus niet van rechtswege overgaat op de erfgenamen van de rechthebbende.

4.2. De rechtbank overweegt als volgt. Op grond van artikel 3:80 BW dan wel – meer specifiek – artikel 4:182 BW gaan de goederen van de erflater bij overlijden van rechtswege

over op de erfgenamen. Goederen zijn alle zaken en vermogensrechten (artikel 3:1 BW). Vermogensrechten zijn rechten die overdraagbaar zijn, of ertoe strekken de rechthebbende stoffelijk voordeel te verschaffen, ofwel verkregen zijn in ruil voor verstrekt of in het vooruitzicht gesteld stoffelijk voordeel (artikel 3:6 BW). Nu een vergoedingsrecht een recht is dat is verkregen in ruil voor een verstrekt voordeel, moet dit worden beschouwd als een vermogensrecht. Het vergoedingsrecht dat erflater ten aanzien van X had, is derhalve met het overlijden van erflater op grond van artikel 3:80 BW dan wel artikel 4:182 BW van rechtswege overgegaan op zijn erfgenamen, en valt dus in zijn nalatenschap. Nu de executeur op grond van artikel 4:144 BW onder meer tot taak heeft de goederen van de nalatenschap te beheren, kan zij worden ontvangen in haar vorderingen.

Was X vergoedingsplichtig ten aanzien van erflater?

4.3. Tussen partijen is in geschil of erflater (bij leven) een vergoedingsrecht had ten aanzien van X

4.4. De rechtbank stelt vast dat – zolang erflater nog leefde – tussen erflater en X sprake was van een eenvoudige gemeenschap in de zin van artikel 3:166 BW. nu zij gezamenlijk eigenaar waren van de woning. De aandelen van erflater en X in de gemeenschap waren gelijk.

4.5. Op grond van artikel 10 van de huwelijksvoorwaarden moest X aan erflater vergoeden wat was onttrokken aan zijn vermogen ten behoeve van X, tenzij anders overeengekomen. Vaststaat dat erflater de koopprijs van de woning heeft voldaan en dat X hieraan niet heeft bijgedragen, ondanks dat zij ook voor de helft eigenaar van de woning is geworden. X stelt zich op het standpunt dat zij desondanks niet vergoedingsplichtig was, nu erflater met de financiering van haar aandeel in de woning heeft willen voldoen aan een natuurlijke verbintenis om X verzorgd achter te laten na zijn overlijden. De executeur betwist dit.

4.6. Bij de beoordeling van de vraag of sprake is van een natuurlijke verbintenis, stelt de rechtbank het volgende voorop. Op grond van artikel 6:3 lid 2 aanhef en onder b BW bestaat een natuurlijke verbintenis wanneer iemand jegens een ander een dringende morele verplichting heeft van zodanige aard dat naleving daarvan, ofschoon rechtens niet afdwingbaar, naar maatschappelijke opvattingen als voldoening van een aan die ander toekomende prestatie moet worden aangemerkt. De verwijzing naar de maatschappelijke opvattingen brengt mee dat de vraag of sprake is van een natuurlijke verbintenis moet worden beoordeeld naar een objectieve maatstaf en dat aan het subjectieve inzicht van degene die de prestatie heeft verricht, geen beslissende betekenis toekomt. Voor het bestaan van een natuurlijke verbintenis moet niet alleen de verplichting, maar ook de aanspraak als dringend kunnen worden gekwalificeerd.

4.7. Volgens rechtspraak van de Hoge Raad in vergelijkbare zaken – waarin echtgenoten in koude uitsluiting zijn gehuwd en de echtgenoot die ter zake van een gedurende het huwelijk op beider naam of op naam van de andere echtgenoot verkregen goed de (gehele) tegenprestatie heeft voldaan – zal in het algemeen als een objectieve aanwijzing voor de aanwezigheid van een natuurlijke verbintenis mogen worden beschouwd de omstandigheid dat de prestatie bestond in het verstrekken door de man van gelden voor de aankoop van een alleen op naam van de vrouw te plaatsen, gemeenschappelijke of alleen

door de vrouw bewoonde woning, nu het voor de hand ligt dat een zodanige prestatie ertoe strekt te waarborgen dat de vrouw ook na het einde van het huwelijk in die woning kan blijven wonen en deze waarborg niet tot zijn recht zou komen, wanneer zij het gevaar loopt deze woning te moeten verkopen om aan een vergoedingsplicht jegens de man (of diens erfgenamen) te kunnen voldoen. Het verschaffen van een zodanige waarborg zal vaak naar maatschappelijke opvattingen kunnen worden beschouwd als een prestatie die aan de vrouw op grond van een dringende morele verplichting toekomt. Daarbij zal evenwel mede acht moeten worden geslagen op de omstandigheden van het geval, waaronder de wederzijdse welstand en behoefte van partijen. Voor het antwoord op de vraag of sprake is van voldoening aan een natuurlijke verbintenis is bepalend de situatie op het moment van het verrichten van de prestatie; niet van belang is hoe partijen er later financieel blijken voor te staan.

4.8. Uit de e-mail van de executeur aan erflater van 10 september 2010 en de e-mail van erflater aan de executeur van 11 september 2010 volgt dat erflater een hypotheek van € 115.000 (derhalve de volledige koopprijs) moest afsluiten om de woning te kunnen kopen en dat de bank de hypothecaire geldlening slechts aan erflater zou verstrekken als de executeur zich hoofdelijk met erflater zou verbinden tot terugbetaling daarvan. Vaststaat dat ook X een eigen inkomen genoot op het moment dat zij en erflater de woning kochten. De voldoening van de koopprijs voor (het aandeel van X in) de woning door erflater door middel van een hypotheek heeft tegen deze achtergrond niet het karakter van een voorziening op grond van behoeftigheid van X Gelet op deze feiten en omstandigheden kan naar objectieve maatstaven niet worden geconcludeerd dat sprake is van een dringende morele verplichting van erflater om X vermogen te schenken. Daarbij komt dat het kennelijk de bedoeling van erflater was dat X zou bijdragen aan de aflossing van de hypothecaire lening (zie 2.7). X heeft haar stelling dat sprake is van een natuurlijke verbintenis niet nader toegelicht. In het licht van de vaste rechtspraak van de Hoge Raad en gelet op de hierboven geschetste omstandigheden rondom de aankoop van de woning, had dit wel op haar weg gelegen. De rechtbank is dan ook van oordeel dat X haar stellingen voor zover deze zien op het bestaan van een natuurlijke verbintenis, onvoldoende heeft gemotiveerd en dat zij derhalve niet aan haar stelplicht heeft voldaan, reden waarom haar bewijsaanbod wordt gepasseerd.

4.9. Nu niet is gebleken dat sprake is van een natuurlijke verbintenis en is gesteld noch gebleken dat partijen hebben willen afwijken van de door hen in artikel 10 van de huwelijksvoorwaarden gemaakte afspraak dat de echtgenoten elkaar datgene vergoeden wat wordt onttrokken aan het vermogen van een echtgenoot ten behoeve van de ander, was X gehouden het door erflater ten behoeve van haar betaalde aan hem te vergoeden. Nu het vergoedingsrecht vóór 1 januari 2012 is ontstaan, betreft dit op grond van vaste jurisprudentie van de Hoge Raad een nominaal vergoedingsrecht. Dat bedraagt in dit geval € 57.500, zijnde de helft van de koopprijs van de woning.

4.10. Het vergoedingsrecht dat erflater ten aanzien van X had, is met het overlijden van erflater op grond van artikel 3:80 BW dan wel artikel 4:182 BW van rechtswege overgegaan op zijn erfgenamen, en valt dus in zijn nalatenschap (zie 4.2). De vordering van de executeur tot voldoening van het (nominale) vergoedingsrecht van € 57.500 door X aan de nalatenschap zal daarom worden toegewezen. De gevorderde wettelijke rente over dat bedrag zal als onbetwist worden toegewezen met ingang van 26 oktober 2017, nu zich daartegen ook overigens niets verzet.

4.11. Nu de rechtbank de vorderingen van de executeur zal toewijzen, komt de rechtbank toe aan beantwoording van de vraag of X in de woning mag blijven wonen. Door de afgifte van het legaat is X volledig eigenaar van de woning (met de gehele inboedel) geworden. Op grond van dit eigendomsrecht mag zij de woning bewonen. Een beroep op artikel 4:29 BW hoeft zij hiertoe niet te doen – zij is immers enig rechthebbende met betrekking tot de woning en is dus niet afhankelijk van de vestiging van een vruchtgebruik door andere rechthebbenden met betrekking tot de woning. De vraag of het onderdeel van de akte afgifte legaat waarin X (naar eigen zeggen) afstand heeft gedaan van het haar toekomende wettelijke recht als bedoeld in artikel 4:29 BW al dan niet buitengerechtelijk is vernietigd (de executeur heeft immers ter zitting verklaard hierin niet te hebben berust), is derhalve niet van belang. Nu X niet heeft gesteld dat zij het vruchtgebruik wenst te krijgen op andere goederen van de nalatenschap dan de woning en de inboedel en zij daartoe overigens ook geen vordering heeft ingesteld, behoeft de vraag of de akte afgifte legaat al dan niet partieel buitengerechtelijk is vernietigd ook wat betreft artikel 4:30 BW geen beantwoording. Dat X op grond van haar eigendomsrecht in de woning mag blijven wonen, neemt echter niet weg dat op X op grond van het voorgaande de verplichting rust om een bedrag van € 57.500 aan de nalatenschap te vergoeden.

Proceskosten

4.12. X zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van de executeur worden begroot op:

- dagvaarding	€	99,21
- griffierecht		883,00
- salaris advocaat		2.148,00 (2 punten × tarief € IV)
Totaal	€	3.130,21

4.13. Voor veroordeling in de nakosten bestaat geen grond, nu de kostenveroordeling ook voor deze nakosten een executoriale titel oplevert (vgl. HR 19 maart 2010, ECLI:NL:HR:2010:BL1116, NJ 2011/237).

Beslagkosten

4.14. De executeur vordert X te veroordelen tot betaling van de beslagkosten. Deze vordering is gelet op het bepaalde in artikel 706 Rv toewijsbaar. De beslagkosten worden begroot op € 543,26 voor verschotten en € 1.074,00 voor salaris advocaat (1 rekest x tarief IV).

5. De beslissing

De rechtbank

5.1. veroordeelt X om aan de nalatenschap van erflater te betalen een bedrag van € 57.500,00 op een door de executeur aan te wijzen bankrekening van de nalatenschap, vermeerderd met de wettelijke rente als bedoeld in art. 6:119 BW met ingang van 26 oktober 2017 tot de dag van volledige betaling,

5.2. veroordeelt X in de proceskosten, aan de zijde van de executeur tot op heden begroot op € 3.130,21, te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in art. 6:119 BW over dit bedrag met ingang van de datum van wijzen van dit vonnis tot de dag van volledige betaling,

5.3. veroordeelt X ; in de beslagkosten, tot op heden begroot op € 1.617,26, te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in art. 6:119 BW over dit bedrag met ingang van de datum van wijzen van dit vonnis tot de dag van volledige betaling,

5.4. verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. I.C. Kranenburg en in het openbaar uitgesproken op 15 mei 2019.

RECHTBANK DEN HAAG

Voor grosse/~~afschrift~~

15 MEI 2019

De griffier,